KIRKKOPOSTI

Pirkkalan seurakunnan tiedotuslehti

▪ pirkkalanseurakunta.fi ▪ kesäkuu 2020

- *Kokoavaa toimintaa käynnistetään vähitellen*
- *Varhaiskasvatuksen pappi Denise Gauffin-Kostilainen jää eläkkeelle*
- *Kaste koronan aikaan – etäyhteys ei latistanut tunnelmaa*
- *Hautausmaita kuvataan sukututkimusta varten*
- *Ympäristövastuu näkyy seurakunnan arjessa*

Kuva: Mari Lilja

KIRKKOHERRAN KYNÄSTÄ

Olli-Pekka Silfverhuth
kirkkoherra
olli-pekka.silfverhuth@evl.fi

Erilainen kesä

Suvivirsi on laulettu, ja alkukesän vehreys tunkee vahvasti esiin. Kesää on odotettu tänä vuonna aivan erityisessä tilanteessa. Vielä talvella moni haaveili kesän matkoista, kalenterit olivat täynnä merkintöjä ja suunnitelmia. Nyt noiden sivujen kohdalla on ihan toisenlaiset merkinnät. Tärkeää on pysyä terveenä, ja suojella toisia ihmisiä virukselta. Lentomatkailu on vaihtunut pyöräilyretkiin ja luonnossa liikkumiseen. Joka tapauksessa kesä on tullut, ja suven kosketus saa lämmittää. Sitä lämpöä tarvitsee moni myös uudessa elämäntilanteessa, kun korona on tuonut mukanaan lomautukset sekä pelon työpaikan tai yrityksen kohtalosta.

Toisaalta kevät on nostanut esiin myös vahvaa auttamisen ja yhteisvastuun halua. Poikkeustilaan liittyneiden tiukkojen rajoitustoimien taustalla on ollut tarve suojella elämää, ja erityisesti viruksen kannalta riskiryhmään kuuluvia. Tämä tarkoitti monille ns. karanteeniolosuhteita, josta puolestaan seurasi erilaisia tapoja auttaa kaupassakäyntejä tai muiden välttämättömien asioiden hoitamista. Kun fyysistä etäisyyttä oli lisättävä, tuli tilalle henkistä läheisyyttä. Moni huomasi soittelevansa puhelimella toisilleen enemmän kuin aikoihin, ja mitä sinulle kuuluu -kysymys sai todellisen merkityksen. Tähän perinteiseen, mutta välillä unohdettuun kohtaamistapaan lähti mukaan myös Pirkkalan seurakunta.

Nyt edessämme on totuttelu taas uuteen tilanteeseen. Rajoituksia on höllennetty, mutta silti kanssakäymisessä on otettava turvallisuus huomioon. Vaikka pienen näkymättömän viruksen leviäminen on ollut viime aikoina laantumaan päin, pelätään seuraavaa aaltoa. Toisaalta erityksissä olemisen jälkeen on ymmärrettävästi kova halu kokoontua yhteen ja kohdata ihmisiä. Nyt tarvitaan kuitenkin malttia ja viisautta. Se tarkoittaa seurakunnassakin monien asioiden uudelleen ajattelemista. Toimintaa on avattava varovaisesti. Kesä 2020 on kaikella tavalla erilainen, mutta silti niityt vihannoivat ja linnut visertävät laulujaan kauniisti.

Sukututkijat ikuistavat hautausmaita

KESÄISEN hautausmaan kauneutta tallennetaan valokuviin monesta syystä. Viime vuosina pirkanmaalaisia hautausmaita on kuvattu varsinkin sukututkimusta varten ja auttamismielessä.

– Yksi tärkeä syy on hautamuistomerkkien poistaminen. Kun haudan hallinta-aika päättyy ja sitä ei haluta tai huomata jatkaa, jää myöhemmin hautaa etsivälle sukulaiselle siitä edes kuva muistoksi, Tampereellakin kuvannut sukututkija **Jenni Vuorinen** kertoo.

– Kuvista voi olla hyötyä myös, jos joku etsii tiettyä hautaa ja ei tunne hautausmaata. Jos hauta on kuvattu, sukututkija voi antaa kuvan ja koordinaatit haudan löytämiseksi. Tällaisia kyselyjä tulee minullekin satunnaisesti.

Hautausmaiden järjestelmällinen kuvaaminen vaatii hienotunteisuutta ja kärsivällisyyttä.

– Annamme rauhan haudalla oleville omaisille. Kuvaamme hautakiviä, emme ihmisiä. Kuvien on oltava selkeitä, jotta kivistä saa tarvittavat tiedot. Jos istutukset ja lyhdyt ovat ongelmallisia, kuvaamme useammasta suunnasta.

Sekä hautakuvia kaipaavat että kuvaamisesta kiinnostuneet saavat lisätietoja Facebookista.

– Suomen kirkkoja ja hautausmaita -ryhmään ovat tervetulleita kaikki, Vuorinen vinkkaa.

Varhaiskasvatuksen Deni-pappi:

”Sain leikkiä koko ur

Denise Gauffin-Kostilainen on kiitollinen siitä, että on saanut olla työssään luova. – Se korreloi suoraan työhyvinvointiin, jos työssä on mahd

Yli 30 vuotta pirkkalalaisten rinnalla kulkenut Denise Gauffin-Kostilainen eläköityy kutsumustyöstään kesäkuussa.

Teksti ja kuva Heidi Möttönen

AINA Denise Gauffin-Kostilaisen, 64, kohtaamat seurakuntalaiset eivät malta istua paikoillaan. He saattavat vaeltaa kirkossa, kyseenalaistaa kerrotun ja keskeyttää koska tahansa. Varhaiskasvatuksen pappi on onneksi tottunut improvisoimaan.

– Täytyy olla valmis muuttamaan suunnitelmiaan, koska ikinä ei voi tietää, mitä tapahtuu.

– Kun tekee työtä lasten kanssa, ei voi vain astella Raamatun kanssa heidän eteensä ja alkaa puhua. Pitää olla jotain mielenkiintoista, jotain näytettävää tai tehtävää. Se myös haastaa luovuuteen ja tarttumaan mahdollisuuksiin, hän miettii.

Toinen haaste on kuulla lasten kysymykset ja mietteet. Neljän vuosikymmenen ura ja kolmen lapsen äitiys on opettanut, että tärkeintä ei ole tyhjentävien vastausten antaminen vaan pohdintaan kannustaminen.

– Lapsissa on sisäänrakennettuna viisautta ja hengellisyyttä, jotka tarvitsevat hoitoa. Heidän kysymyksensä ovat usein aika vaikeita. Olen joutunut monesti sanomaan omille pojilleni, että en tiedä vastausta, mutta voimme miettiä asiaa yhdessä. On lapsen kunnioitusta kuunnella häntä ja antaa hänen pohdinnoilleen tilaa.

Kolmas haaste on säilyttää leikkisyys, joka uhkaa karista iän myötä. Gauffin-Kostilaista leikki ei ole koskaan lakannut kiehtomasta. Se oli osasyy siihen, että hänestä tuli ensin lapsityön teologi, sittemmin lasten parissa työskentelevä pappi.

VUODEN 1976 Suomessa ei naispappeutta tunnettu. Teologiaa opiskelleet naiset sijoittuivat lehtorin virkoihin, joita kirkolla oli kourallinen. Työtilanne mietitytti jo opiskeluaikoina.

– Jouduimme tyttöjen kanssa huolehtimaan siitä, että suoriuduimme tenteistä kunnialla ja saimme hyvät todistukset. Kilpailimme keskenämme niistä harvoista lehtorin viroista, joita oli tarjolla. Pojilla ei ollut tarvetta panostaa samalla tavalla, piispat soittelivat heille joka tapauksessa, Gauffin-Kostilainen kertoo.

– Oli vahva kokemus siitä, että tämä on epäoikeudenmukaista.

Lehtorina Gauffin-Kostilainen piti hartauksia, osallistui rippileireille ja aloitti perhekerhot sekä yhteistyön kunnan päiväkotien kanssa 80-luvun alussa. Jumalanpalveluksissa hän avusti ehtoollisissa ja saarnasi kerran kuussa.

Eräässä kirkolliskokouksessa kaikki muuttui. Marraskuussa 1986 pitkään puhuttanut kysymys naispappeudesta oli taas pöydällä, ja naisille päätettiin avata pappisvirka. Se oli noin 30 vuotta myöhemmin kuin Gauffin-Kostilaisen synnyinmaassa Ruotsissa.

Marraskuussa 1988 hän sai pappisvihkimyksen.

– Se merkitsi aika isoa elämänmuutosta ja sitä, että ihmisiä pystyi palvelemaan kokonaisvaltaisemmin.

– Oli jollain tavalla vapauttavaakin olla nainen ja pappi. Jos jotain inhoan, niin pönöttämistä. Kun pappeuteen ei ollut valmista mallia, ei ollut myöskään tunnetta, että pitäisi pönöttää. Oli tilaa olla oma itsensä. Olen kokenut, että osaamiseeni ja ammattitaitooni on aina luotettu.

PAPPISVIHKIMYS toi mukanaan kasteet, vihkimiset, hautaan siunaamiset ja sielunhoidon. 32-vuotisen papin uransa aikana Gauffin-Kostilainen on ehtinyt varsinkin kastaa.

Hänen mieleensä on jäänyt viisivuotias poika, joka kiersi päiväkotiryhmänsä kanssa jouluvaellusta Pirkkalan kirkossa.

– Kotona hän oli alkanut puhua vanhemmilleen, että kun hän oli siellä Jumalan huoneessa, niin hän koki, että se on hänen paikkansa. Hän toivoi, että hänet kastetaan. Muistelen lämmöllä kastetoimitusta sen pikkumiehen kanssa.

Ilonhetkien lisäksi pappi on läsnä ihmiselämän raskaissa taitekohdissa.

Pappilan aittakappelissa on koko kesän aamun rukoushetkiä. Raija Simulan johdolla hiljennytään kesäaamun hiljaisiin rukoushetkiin maanantaista lauantaihin klo 7-8. Tilassa voi olla 15 henkilöä kerrallaan koronarajoitusten vuoksi.

...ani”

...ollisuus hyödyntää Jumalan suomia lahjoja.

– On kova paikka ottaa yhteyttä sureviin omaisiin. Rankimpia mieleeni jääneitä tapauksia ovat synnytyksessä kuolleiden tai kuolleina syntyneiden vauvojen ja koko elämänsä sairastaneiden leikki-ikäisten lasten hautajaiset.

– En muista, että esimerkiksi pappien kokouksissa olisimme jakaneet tunteitamme tällaisista asioista. Ei olisi huono ajatus käyttää siihen aikaa.

ELÄKKEEN korvilla Gauffin-Kostilaisen työtä varjosti koronavirus, joka pakotti kirkon siirtymään kiireellä verkkoon. Ensimmäisessä poikkeusoloissa striimatussa jumalanpalveluksessa Marian ilmestyspäivänä juuri Gauffin-Kostilainen asteli näkymättömän seurakunnan eteen ja toivotti sen kotisohviltaan tervetulleeksi.

Hän uskoo epidemian vaikuttaneen ihmisten arvoihin.

– Kaikki ovat joutuneet kohtaamaan sen, että on asioita, joita ihminen ei voi hallita. Asioita, joiden myötä jokainen joutuu miettimään omia valintojaan ja vastuutaan. Siinä on paljon sellaista, mikä peilautuu kristilliseen etiikkaan ja moraaliin. Individualismista ja itsekkyydestä meidät on ravistettu väkisin irti.

Gauffin-Kostilainen saarnaa Pirkkalan kirkossa viimeisen kerran 7. kesäkuuta. Silloin seurakunta kokoontuu fyysisesti ensimmäistä kertaa kuukausiin.

– Haluan kiittää seurakuntalaisia tuesta ja esirukouksista, jotka ovat kantaneet. Olen kiitollinen myös siitä, että olen saanut tehdä työtä niin erilaisten ja monella tavalla lahjakkaiden ihmisten kanssa.

– Olen seurannut läheltä lastenohjaajien toimen kehittymistä. Rukousaiheeni on jo vuosia ollut, että kun jään eläkkeelle, tässä seurakunnassa olisi neljä mieslastenohjaajaa. Olen nähnyt, millainen vaikutus heillä on pieniin poikiin. Nyt rukouksiini on vastattu, ja meillä on **Mikko**, **Antti**, **Arttu** ja **Ari**.

Silti uuteen elämänvaiheeseen siirtyminen vaatii surutyötä ja luopumista.

– Elämästä rajautuu tärkeä alue pois, kun työhön kuuluvat kohtaamiset jäävät. Olenkin sanonut, että lähden vaikka perhekerhoon kerhofammuksi ja jatkan leikkimistä. Ja sitten voin hyvällä omallatunnolla istua pihatuoliin ja lukea kirjaa.

FAKTA

Lähtösaarnat su 7.6. klo 10 ja klo 13 Pirkkalan kirkossa

- Klo 10 alkava messu lähetetään suoratoistona internetissä.
- Messut ovat sisällöltään samanlaisia.
- Kirkkoon mahtuu kerralla 120 henkilöä.
- Naulakot ovat turvallisuussyistä pois käytöstä.
- Ehtoollinen jaetaan ja nautitaan erityistä varovaisuutta noudattaen.

Voiton kastetta seurattiin kotitelevisiosta

KUN pirkkalalainen **Voitto Henriksson** syntyi, maailmalla levisi huolta aiheuttava tartuntatauti. Ristiäisiin mennessä koronavirus oli ennättänyt Suomeen ja supistanut kirkollisten toimitusten osallistujamäärän kymmeneen henkeen. **Meri ja Niko Henrikssonille** kuopuksen kasteen lykkääminen ei kuitenkaan ollut vaihtoehto.

– Siitä keskusteltiin lyhyesti, mutta tiesimme haluavamme lapselle nimenomaan siunauksen. Nimi tuntui toissijaiselta asialta. Tärkeintä oli, että lapsi on Taivaan isän käsissä ja hänestä huolehtii joku muukin kuin me, äiti Meri Henriksson selvittää.

– Enemmän jännitimme sitä, että ristiäisiä siirretään kirkon puolesta. Soitin papille ja kysyin, haluaako hän kastaa lapsen tässä poikkeuksellisessa tilanteessa. Hän vaikutti aidosti haluavan, ja me teimme muutoksia kutsuvieraslistaan, jotta saimme juhlan järjestettyä.

Kastejuhlaa vietettiin suunniteltua pienemmän vierasjoukon voimin.

– Kaikki ymmärsivät tilanteen hyvin, kun soitin ja kerroin ikävät uutiset. Lukumäärällisesti ei onneksi tarvinnut karsia montaa ihmistä. Osa pois jääneistä kuuluikin ikänsä puolesta riskiryhmään.

– Mietin, kuinka läheiset etäyhteyden päässä reagoivat, kun vauvan nimi sanottiin, Voiton äiti Meri Henriksson muistaa.

KOTIIN jääneitä läheisiä varten perustettiin Facebook-ryhmä, jossa kastetilaisuutta oli mahdollisuus seurata suorana Henrikssonin kuvaamana. Aitiopaikalle asetettu puhelin välitti kotisohville, kuinka varhaiskasvatuksen pappi **Denise Gauffin-Kostilainen** kastoi kaksikuisen Voitto Antero Henrikssonin seurakunnan jäseneksi.

Etäyhteys ei verottanut tunnelmasta. Henrikssonin sisko arveli keskittyneensä hetkeen kotona paremmin kuin kirkossa olisi ollut mahdollista.

– Hän koki olevansa enemmän läsnä ja mukana kaikessa, mitä Deni puhui, koska ympärillä ei ollut häiriötekijöitä. Hän eli kasteen alusta loppuun mukana ja nousi jopa sanomaan uskontunnustuksen.

Tallenteen ansiosta myös Henrikssonit pääsivät palaamaan koskettavaan hetkeen.

– Kun kirkossa pitelee vauvaa, jotain menee välillä väistämättä ohi. Kotona oli herkistävää kuunnella Denin puheet rauhassa uudelleen.

Luova ajattelu mahdollisti myös pienimuotoiset juhlallisuudet kasteen jälkeen.

– Kirkon pihassa saimme spontaanisti idean kutsua pienen vierasjoukon takapihallemme kahville. He eivät tulleet sisälle, vaan minä vein termarissa kahvit terassille ja tarjoilin Nikon leipomaa juustokakkua. Äitini kanssa jälkeenpäin puhuimme, että päivä oli ihana ja juhlallinen, vaikka vieraita oli vain kourallinen.

RISTIÄISIÄ edeltänyt aika ei ole ollut kasteperheelle ja tuoreelle seurakuntalaiselle perinteisin. Poikkeusoloissa vauvaperheenkään vanhemmat eivät voi turvautua lähipiirin fyysiseen apuun.

– Onhan tämä siinä mielessä ikävää, että kaipaisi niitä virikkeitä, vaikka puolitoistavuotias esikoisemmekaan ei vielä leikkikavereita tarvitse. Myös tukiverkot jäävät tässä tilanteessa hyödyntämättä, ja niiden tärkeyttä pikkulapsiperheille neuvolassa painotetaan, Henriksson pohtii.

– Toisaalta tiedostan, että tässä ajassa olisi vielä raskaampaa elää yksin. Minun päiväni kuluvat poikien kanssa nopeasti. Surullista tämä silti on, kun ei voi nähdä isovanhempia. Pirkkalassa asuu myös oma mummoni, jonka luona ehdimme käydä kerran ennen kuin korona iski. Kun seuraavan kerran näemme, Voitto on ehtinyt kasvaa paljon.

Henriksson kantaa huolta iäkkäiden ja muista syistä koronan riskiryhmään kuuluvien läheistensä terveydestä.

– Lasten kanssa minulla on turvallinen olo, kun olemme päivät kotona ja huolehdimme hyvästä käsihygieniasta. Murehdin enemmänkin vanhempieni ja isovanhempieni puolesta, ja he taas miettivät meidän terveyttämme.

– Yritän kuitenkin luottaa siihen, että kaikki kääntyy parhain päin, etten vaivu liian synkkiin vesiin. Elämän on kaikesta huolimatta pakko jatkua.

Poikkeusoloissa vietetty kastejuhla oli Henrikssoneille positiivinen kokemus. – Järjestetään isommat kakkukahvit vaikka puolivuotiaana, jos siltä tuntuu ja tilanne sallii, Meri Henriksson sanoo.

KIRKKOPOSTI

Seurakunta kantaa vastuuta ympäristöstä

Seurakuntapuutarhuri Elina Vanhatalo tutkii, kuinka hautausmaan reuna-alueelle kylvetyt apilan ja kehäkukan siemenet ovat lähteneet kasvamaan.

– YMPÄRISTÖVASTUUN juuret ovat syvällä kristillisessä maaperässä. Jo vanhan testamentin niin sanotuista luomiskertomuksista löytyy kehotus luomakunnan varjelemiseen. Monet huolestuttavat ympäristöongelmat osoittavat kipeästi, että kristityt, ja koko ihmiskunta, eivät ole huolehtineet riittävästi luonnon hyvinvoinnista. Ympäristöongelmat eivät ole vain teknisiä kysymyksiä, kyse on perimmältään ihmisen suhteesta luomakuntaan ja Jumalaan, kertoo **Jukka Jormanainen**, vastaava diakonian ja lähetyksen pappi sekä ympäristötyöryhmän jäsen.

Pirkkalan seurakunnassa ympäristöasiat on koettu tärkeäksi ja niihin on haluttu panostaa. Seurakunta sai Kirkkohallituksen myöntämän ympäristödiplomin vuonna 2015. Diplomi tarjoaa seurakunnille työkalun ympäristöajattelun huomioon ottamiseksi kaikessa toiminnassaan. Se on seurakuntia varten kehitetty väline, joka auttaa niitä täyttämään hyvin vastuutaan luomakunnasta. Ympäristödiplomi uusittiin viime vuonna, ja nyt se on voimassa 2024 asti.

– Monia käytännön asioita laitettiin kuntoon ensimmäisen ympäristöohjelman myötä ja siitä on ollut hyvä jatkaa. Nyt meillä on laadittu ympäristöohjelma vuosille 2020–2025. Jätehuoltosuunnitelma ulottuu vuoteen 2024.

– Silloin on onnistuttu, kun ympäristöohjelma ei jää toiminnan pinnalle liimatuksi, vaan valahtaa osaksi normaalia toimintaa. Ympäristön huomioiminen ei ole mikään diplomiin kirjoitettu juttu, vaan sen tulee kuulua meidän kaikkien tekemisiin niin töissä kuin kotona, kertoo ympäristötyöryhmän puheenjohtaja seurakuntapuutarhuri **Elina Vanhatalo.**

PIRKKALAN seurakunnassa on tehty paljon hyviä asioita ympäristön eteen lähtien ihan perusasioiden kuntoon laittamisesta, kuten esimerkiksi asianmukaisista keräysastioista. Vanhatalo toteaa, että ympäristöasioissa tärkeintä on ihmisten herättely ajattelemaan asioita ympäristö edellä.

Pirkkalan seurakunnassa on viime vuosina ollut paljon rakennushankkeita. Niissä on kiitettävästi huomioitu ympäristövaikutuksia. Viime vuonna Lotjan leirikeskukseen rakennettiin uusi majoitusrakennus ja Pappilan alueelle rantatupa. Molemmat rakennukset ovat hirsirakennuksia ja lämpiävät maalämmöllä.

– Rantatuvan istutukset tehtiin kotimaisilla puuvartisilla, luonnonkasveilla ja peltokasveilla, nurmierämaata sinne ei perustettu ollenkaan. Hautausmaalla käytetään paljon perennaistutuksia. Kiinteistöjen viheralueita pyritään mahdollisuuksien mukaan jättämään luonnontilaan ja reuna-alueille on kylvetty niittykasveja, jotta pölyttäjähyönteisille riittäisi elintilaa, luettelee Vanhatalo.

SEURAKUNNAN ympäristökasvatustyön tavoitteena on, että ympäristökasvatus läpäisee seurakunnan kaikkien työmuotojen toiminnan. Ympäristökasvatusta on seurakunnassa tehty monessa eri hengellisen työn muodossa jo pitkään. Esimerkiksi elokuussa 2018 alkoi Pappilan alueella luontopainotteinen päiväkerho.

Pirkkalan seurakunnan ympäristötyöryhmään kuuluvat Elina Vanhatalo (puheenjohtaja), **Jukka Jormanainen**, **Denise Gauffin-Kostilainen**, **Leila Haapaniemi**, **Anna Riuttamäki** ja **Ville Salminen**. Luottamushenkilöiden edustajina ryhmässä ovat **Kristiina Mäkinen, Risto Nikkanen** ja **Reijo Ylikippari**.

PIRKKALAN SEURAKUNTA

Kirkkopostin toimittajat Mari Lilja ja Heidi Möttönen
Pirkkalan seurakunta -kuosi: Outi Virtanen
pirkkalanseurakunta.fi
Palautteet ja toiveet Kirkkopostista mari.lilja@evl.fi

Seurakunta avaa toimintaa asteittain rajoitukset huomioiden. Huomioimme turvallisuusnäkökohdat kaikessa toiminnassamme. Osallistuthan vain terveenä toimintaamme. Riskiryhmäläisten suositellaan edelleen noudattavan erityistä varovaisuutta.
Jumalanpalveluksiin Pirkkalan kirkossa voi osallistua 120 henkilöä. Konfirmaatiojumalanpalvelukset ovat tarkoitettu vain rippikoululaisille ja heidän lähiperheilleen. Konfirmaatiopyhisin on klo 18 iltamessu Pirkkalan kirkossa. Iltamessut ovat kaikille avoimia.
Seurakuntamme kahvilä-myymälä Sirpakka avoinna kesä-keinäkuussa ma–pe klo 10–15.

Kylvön siunaaminen

to 4.6. klo 18 Pappilan pellolla.
Mukana Olli-Pekka Silfverhuth ja Pekka Naskali.

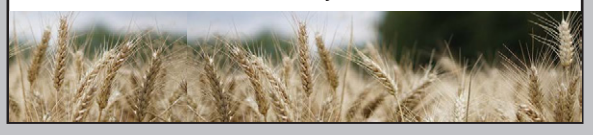

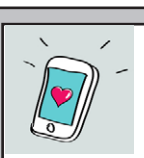

Seurakuntatoimisto palvelee toistaiseksi puhelimitse ja sähköpostilla arkisin klo 9–12 ja klo 13–15 p. **03 342 7300**
pirkkala.seurakunta@evl.fi

Virkatodistukset ja sukuselvitykset sekä avioliiton esteiden tutkinnan voi helposti tehdä verkkosivuillamme.

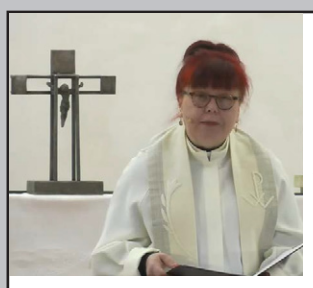

Messu su 7.6. Pirkkalan kirkossa

Denin eläkkeelle lähtöjuhla.

Kaksi samansisältöistä messua, toinen lähetetään netin välityksellä.

- klo 9-9.45 katoskahvit pihalla.
- klo 10 messu lähetetään myös suoratoistona internetissä Facebook-sivullamme sekä YouTube-kanavallamme. Denise Gauffin-Kostilainen, Reetta Mörttinen ja Liisa Aaltola.
- klo 11.15–12.45 katoskahvit pihalla.
- klo 13 messu (ei striimausta). Denise Gauffin-Kostilainen, Jukka Jormanainen ja Liisa Aaltola.

Pirkkalan kirkko avoinna

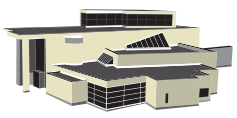

ma–pe klo 9–14
kesän ajan
15.8. asti.

Kuuntele radiojumalanpalvelus

la 20.6. klo 10 YLE Radio 1
Se on nauhoitettu Pirkkalan kirkossa.
Olli-Pekka Silfverhuth, Reetta Mörttinen ja Liisa Aaltola.

Juhannuspäivän iltakirkko

la 20.6. klo 18 Vanhassa kirkossa.
Laura Tuhkanen-Jukkola ja Liisa Aaltola.

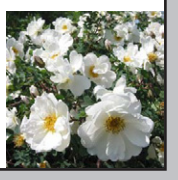

Juhannusjuhlat Pappilassa

(ulkotapahtuma)

pe 19.6. klo 20–22 Pappilassa.

Tarkempi ohjelma ilmoitetaan myöhemmin.

Kesäillan soitto Pirkkalan Vanhassa kirkossa to 25.6. klo 18

Julia Ilomäki ja Liisa Aaltola. Vapaa pääsy. Seuraava konsertti 9.7.

Konfirmaatiomessut Pirkkalan kirkossa klo 10

Konfirmaatiomessut lähetetään suoratoistona internetissä.
Konfirmaatiomessuun voivat osallistua vain konfirmoitava nuori sekä hänen lähiperheensä kokoontumisrajoitteiden vuoksi.

Lotja 1 la 27.6.
Talvileiri su 28.6. huom! klo 12
Iltarippikoulu su 28.6. huom! klo 14
Pappilan päivärippikoulukonfirmaatio la 4.7.
Lotja 3 su 5.7.
Korpi 1 su 12.7.
Lotja 4 su 19.7.
Lotja 5 su 26.7.
Korpi 2 su 2.8.
Lotja 6 la 8.8.
Lotja 2 su 9.8.
Lotja 7 su 16.8.

Konfirmaatiomessut lähetetään suoratoistona internetissä:
facebook.com/pirkkalanseurakunta sekä YouTube-kanavamme löydät käyttäjänimellä Pirkkalan seurakunta.

Isovanhempien ja lastenlasten leiripäivät Pappilassa

ma 15. ja ke 17.6. klo 9–13
(ulkotapahtuma)

ILOA LUONNOSTA

Ohjelmassa mm. askartelua, maalausta sekä musiikin tekemistä yhdessä.
Omat eväät mukaan ja juomapullo.
Seurakunnalta saa retkieväät.
Ilmoittautumiset: Jouni Kivimaalle 8. tai 9.6. p. 050 523 5025.

Perheleiri pirkkalalaisille perheille Pappilassa 21.–23.7.

- kirkkoveneretki
- perheiden oma kehysseikkailu
- uintia ja saunomista
- laulu- ja hartaushetkiä

Ilmoittaudu: pirkkalanseurakunta.fi/ilmoittautumiset

- retki Reipin tilalle
- aarrejahti
- täysihoito: lapset 15 €, aikuiset 30 €
- majoittuminen omissa kodeissa.

Kouluun lähtevien siunaus

Pirkkalan kirkossa ma 10.8. klo 17 ja klo 18.
Eskarilaiset (vuonna 2014 syntyneet) saavat vielä kotiin kutsun tilaisuudesta.

Lataa ilmainen Citynomadi-sovellus puhelimeesi ja tutustu reittiin.

Pirkkala-reitti

Reitti lähtee Suupalta Valte-patsaan kohdalta ja sovellus opastaa noin 3,8 km lenkin rasteineen. Reitti aukeaa 7.6. Löytyy haulla Pirkkala.